

# Πρωτοβουλία Δράσης για την Πόλη

23/10/10 φεσβαάλ «Εμ-φύτευση» με προοπακές και θεματικές:

1. Τη διεκδίκηση δημόσιου χώρου και την επαναδιαμόρφωση του.
2. Τη κατανόηση της αναγκαιότητας ύπαρξης των δημόσιων χώρων για την επίτευξη του κοινωνικού αλληλοσεβασμού που διαμορφώνεται μέσω της πολυμορφικής κοινωνικής σχέσης την οποία παράγουν.
3. Η λειτουργία τους ως πεδίο αυτόνομης κοινωνικοπολιτικής ελεύθερης έκφρασης ιδεών και πρακτικών
4. Η ανάπλαση του κεφαλαίου και η σύγχρονη πολεοδομία της εμπορευματοποίησης του δημόσιου χώρου και οι προβληματικές πτυχές.

Στη σημερινή κοινωνία που ο ρόλος και ο χώρος της κοινωνικοποίησης έχει μεταλλαχτεί με βάση τα πρότυπα και τις ανάγκες του καπιταλισμού, με αποτέλεσμα, ο δημόσιος χώρος και η χρήση του να εγκαταλείπεται ή να αντικαθίσταται από το καπιταλιστικό πρότυπο διαιωνίζοντας και εδραιώνοντας: 1. τον καταναλωτισμό, δηλαδή την αντικατάσταση του κοινωνικού ένστικτου με του καταναλωτικού 2. τον καπιταλιστικό ατομικισμό και ανταγωνισμό στις σχέσεις μέσα στην κοινωνία 3. τη γκετοποίηση της κοινωνίας και το διαχωρισμό της ταξικά και κοινωνικά, η ταξική κοινωνία (η πυραμίδα των τάξεων), δηλαδή της ανάλογα με βάση την εξουσία προκαθορισμένης και επιβεβλημένης κοινωνικής και ταξικής ομάδας, που φυσικά, είναι ανταγωνιστική σε οποιαδήποτε άλλη ανάλογα της εξουσίας που διακατέχει και αφού διαμορφώνεται σ' ένα καθαρά ανταγωνιστικό-ταξικό σύστημα, έχει ως αποτέλεσμα την αποξένωση των κοινωνικών χαρακτήρων, χωρίς να δίνεται η ευκαιρία στην κοινωνική συνένωση μεταξύ της κοινωνικής πραγματικότητας 4. την εμπορευματοποίηση των χώρων αυτών που έχει ως επακόλουθο την αλλοίωση και την καταστροφή του πολεοδομικού και οικολογικού χαρακτήρα, με αποτέλεσμα την αλλοίωση του κοινωνικού χαρακτήρα και της ταύτισης του με την πολεοδομική πραγματικότητα. 5. Την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος στερώντας έτσι το δικαίωμα στο κοινωνικό σύνολο να ζήσει σε ένα υγιές χώρο και χρόνο μειώνοντας σε σημαντικό βαθμό το αίσθημα οικολογικής συνείδησης και της αναγκαιότητας του.

Το ζήτημα της κοινωνικής διεκδίκησης και διαμόρφωσης του δημόσιου-κοινωνικού χώρου ανήκει στην ανώνυμη συλλογική λειτουργία και σίγουρα δεν θα έπρεπε να ανήκει σε κανένα κεφαλαιούχο, κρατικό και κομματικό μηχανισμό ή να αντικατοπιρίζεται διαμέσου ενός εξουσιαστικού μοντέλου οργάνωσης. Είναι ζήτημα βαθιά πολιτικό, αφορά την ισότητα και άμεση συμμετοχή όλων στην λήψη αποφάσεων. Έτσι, τα άτομα -οι άμεσοι πολίτες- αναλαμβάνουν οι ίδιοι την τύχη των καθημερινών υποθέσεων τους και στο πως θα διαμορφωθεί η κοινωνική τους διάσταση. Το βλέπουμε στα παραδείγματα των κινημάτων πόλης που αναπτύσσονται στη διεθνή κινηματική σφαίρα και σε μικρότερο βαθμό τοπικά. Αυτό συμβαίνει κάθε φορά που μία ομάδα ατόμων-πολιτών πέρα από κόμματα, μηχανισμούς χειραγώγησης, οργανώσεις, γραφειοκρατίες κοκ, όχι για να καταλάβει την εξουσία, αλλά, τη διεκδίκηση της κοινωνικής διάστασης, την διεκδίκηση του αυτεξούσιου, διεκδικεί το δημόσιο χώρο, ως πεδίο άμεσης κοινωνικοπολιτικής απόφασης, τοποθέτησης, διαμαρτυρίας, κοινωνικής ωρίμανσης, κοινωνικής παιδείας και ως πεδίο δημιουργικότητας, συλλογικής και ατομικής ελευθερίας, ατομικού και κοινωνικού αυτοκαθορισμού.

Η επιθετική στάση του κεφαλαίου και του κράτους ανά το παγκόσμιο με το απεριόριστο κέρδος στο όνομα της "ανάπτυξης" διαιωνίζουν την παγκοσμιοποιημένη εξουσία τους, καταστρέφοντας εν ονόματι αυτής το περιβάλλον, την πόλη και καθετί που θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ελεύθερο-κοινωνικό χώρο. Η συρρίκνωση (ιδιωτικοποίηση) των ελεύθερων-δημόσιων χώρων που απέμειναν (πάρκα, πλατείες, κτήρια), η υστερική και φρικαλέα ανάπλαση της πόλης, οι κάμερες, η μετατροπή του κοινωνικού βίου και χρόνου σε εμπορεύματα, αποτελούν παρά μόνο μερικές από τις σκοτεινές πτυχές.

Δείγματα αυτής της οργανωμένης επίθεσης-λεπλάσιας βλέπουμε και σε τοπικό επίπεδο, πολλές φορές με το πιο βάρβαρο τρόπο φανερώνεται το προσωπείο της τοπικής ελίτ -με παραδείγματα όπως η πλατεία Ελευθερίας, το παλιό Γ.Σ.Π, το παλιό δημαρχείο, η λίμνη του Μαγκλή, η συρρίκνωση του δημόσιου χώρου στο γεωγραφικό πεδίο της τάφρου, ο καθεδρικός, η προπαγάνδα και η καταστολή στη πλατεία του «Μανώλη», η ποιοσπαγώρευση κ.α.

Ο δημόσιος χώρος ως μέρος της κοινωνικής πραγματικότητας προβάλλει την ανάγκη διεκδίκησης του πεδίου, κοινωνικής θέσεψης και διεκδίκησης χώρων για τη διαμόρφωση αυτόνομου, αυτοδιαχειριζόμενου μη ιεραρχικού πεδίου κοινωνικής συναναστροφής και οργάνωσης μέσω της ανώνυμης συλλογικής λειτουργίας.

*Η διεκδίκηση, η κατάληψη της κοινωνικής διάστασης είναι αναγκαιότητα η οποία πηγάζει διαμέσου της σύγχρονης επιβεβλημένης μορφής οργάνωσης του σύγχρονου πολιτισμού*

Η πρόταση είναι η διαμόρφωση κινηματικού κόμβου για την διεκδίκηση και διαμόρφωση ελεύθερων-κοινωνικών-δημόσιων χώρων, στους οποίους η αυτόνομη κοινωνική οργάνωση μέσω αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών και την οριζόντια συνέλευση, εξωθεσμικά και αυτοθεσμίζόμενα να βρίσκονται αμεσο-παρεμβατικά απέναντι στις ανάγκες και το πρόβλημα που προκύπτει στη γειτονιά, το πάρκο, την πόλη και όχι μόνο.

**Ένωση Αναρχικών**